

Skalli undir fjally byr garpar til hann ríða:
Táð var honum til eydnu lagað hann átti dóttur fríða.
Há trummar i h[]ll hermenn ríða fram
Jomfrú leikar i lundum við tann edilmann.
Eirikur gongur frá srtondum nidan ein vid ongar sveinar
Hann saer frúgv við akur sita talar við hana eina.

"Tað var maer til eydnu lagad eg skuldi akur goyma
Siti eg úti árla og síðla eg kann ikki vánir gloyma."
"Eg vi teg við s[]mdir fá, ást og góðan vilja
fagra teg so til hallar heim, og teg frá vánum skilja."

Risin gonir frá srtondum niðan ein við ongar sveinar
hann saer frúgv við akur sita talr við hana eina.
Kjaftur hans er ógviligur, nasarnar taer eru langar
So eru hansara kjálkabein sum fjórðung var at ganga.

"Tá ið tú kemur í trongan skógv, tú hav vael onnur klæði
Rív upp á teg bj[]rkuvid, tað javnt við j[]rdina dragi!"
"Navn hevur tú av neyðum fingið so tíni klæði skorjn
Tað er ikki á tínari aevi tú hevur tað tílíkt Borið!"